

ความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเสพยาเสพติดของนักเรียนโรงเรียนขยาย
โอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุทัยธานี เขต 2

THE OPINION TO FACTORS TOWARD DRUG CONSUMES OF
STUDENS IN THE OPPORTUNITY EXPANDING SCHOOLS OF THE
COUSOLIDATED SCHOOL UTHAITHANI DISTRICT 2

นางสาวกฤษณาวรรณ หยัดเรียน

Krissanavan Yadrian

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา และเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเสพยาเสพติดของนักเรียน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุทัยธานี เขต 2 กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุทัยธานี เขต 2 จำนวน 350 คน จากนักเรียนทั้งหมด 2,650 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถาม

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านครอบครัว พบว่า การที่บิดา – มารดาขาดการเอาใจใส่ดูแลนักเรียน จะส่งผลต่อการเสพยาเสพติด อยู่ในระดับมาก นักเรียนมีความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านชุมชนและสังคม พบว่า นักเรียนคบเพื่อนไม่ดี จะส่งผลต่อการเสพยาเสพติด อยู่ในระดับมาก และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารและครูต่อนักเรียน พบว่า ครูไม่สนใจและไม่ช่วยแก้ปัญหาของนักเรียน จะส่งผลต่อการเสพยาเสพติด อยู่ในระดับมาก

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเสพยาเสพติดของนักเรียน พบว่า ความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านชุมชนและสังคม และปัจจัยด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารและครูต่อนักเรียน ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ .01 เมื่อจำแนกตามเพศ อายุ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา ค่าใช้จ่ายที่นำมาโรงเรียนต่อวัน และความรู้เรื่องยาเสพติด

Abstract

Krissanavan Yadrian (2551).The opinion to factors toward drug consumes of students in the opportunity expanding schools, of the consolidated school Uthaithani district 2 Master of Public Administration Nakhonsawan : Graduated College Chaopraya University .Advisable managing director : Dr.winai Rangsinan, page 186

The purpose of this research were to study and compare the opinion to factors toward drug consumes of students in the opportunity expanding schools of the consolidated school Uthaithani district 2. The sample used in this research consisted of 350 students from 2,650 students in grade 7-8 from the opportunity expanding schools, of the consolidated school Uthaithani district 2. The instrument implemented in this research was questionnaire

The results of this research showed that subjects have the opinion to factors about family , based on lacking of looking after from parent effected on addiction were rated at a high level. The subjects have the opinion to factor about community and social , based on the subjects have bad friends. It effected on the addiction in a high level. And The subjects have the opinion to factor about relationship between school administrator and teachers to the subjects that effect on students were rated at a high level. Student based on lacking of taking care and solving the problem from teachers .

The results of the comparison opinion to factor the effected on student's addiction were the subjects have opinion in the factors about family, community and social and the factors about relationships between school administer and teacher to students that effected on student' s addiction. It showed that a significant difference at .05 and a significant difference at .01 . Based on different gender, age, the level of education, living expense, and knowledge about drug.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันปัญหายาเสพติด ถือเป็นปัญหาสำคัญอันดับต้น ๆ ของประเทศไทย และมีแนวโน้มการแพร่ระบาดของความรุนแรงและขยายตัวเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ตามความเปลี่ยนแปลงทางสังคม และเศรษฐกิจของประเทศไทย ปัญหายาเสพติดมิใช่ปัญหาของบ้านเราเท่านั้น แต่เป็นปัญหาของทุกประเทศทั่วโลก ต่างกันเพียงระดับความรุนแรงและประเภทของยาเสพติดเท่านั้น จากสถิติการจับกุมยาเสพติดทั้งประเทศ ของสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พบว่า ใน พ.ศ 2546 มีจำนวนคดี 102,334 คดี จำนวนผู้ต้องหา 108,318 ราย , พ.ศ 2547 มีจำนวนคดี 53,423 คดี จำนวนผู้ต้องหา 60,668 ราย , พ.ศ 2548 มีจำนวนคดี 66,724 คดี จำนวนผู้ต้องหา 73,257 ราย, พ.ศ 2549 มีจำนวนคดี 74,403 คดี จำนวนผู้ต้องหา 81,937 ราย, และ พ.ศ 2550 มีจำนวนคดี 1,209 คดี จำนวนผู้ต้องหา 1,470 ราย และการจับกุมภาคกลาง ใน พ.ศ. 2549 มีผู้ที่มียาเสพติดในครอบครอง จำนวน 7,890 ราย จำนวนผู้ที่เสพยาเสพติดมี 11,203 ราย และในเขตพื้นที่จังหวัดอุทัยธานี ใน พ.ศ. 2548 มีจำนวน 118 ราย ใน พ.ศ. 2549 มีจำนวน 112 ราย และ พ.ศ. 2550 มีจำนวน 339 ราย จากจำนวนการจับกุมยาเสพติดนั้น เห็นว่ามีจำนวนลดลง แต่ยังไม่หมดไป และยังมี การแพร่ระบาดของยาเสพติดอยู่ในประเทศไทยเรายู่เสมอ อย่างเห็นได้ชัดจากข่าวตามหน้าหนังสือพิมพ์ ทางโทรทัศน์ วิทยุ และ

ขณะนี้ เป็นปัญหาที่ดูเหมือนว่า จะไม่มีทางแก้ไขได้สำเร็จ การปราบปรามอย่างรุนแรงของตำรวจและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็ไม่มีทีท่าว่าจะหยุดยั้งการแพร่กระจายของยาเสพติดที่แทรกแซงเข้าไปยังประชากรทุกหมู่เหล่า ทุกเพศ ทุกวัย (สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2546)

การแก้ปัญหายาเสพติดจึงจำเป็นต้องเข้าใจสาเหตุ และกลไกการเกิดปัญหายาเสพติด เพื่อที่จะได้หาทางแก้ไขได้ครบวงจร มิใช่เน้นที่จุดใดจุดหนึ่งเท่านั้น ปัญหายาเสพติดเป็นเรื่องที่สลับซับซ้อนต้องมีการเกี่ยวข้องกับทั้งด้าน ชีววิทยา สุขภาพจิต อาชญากรรม การเมือง เศรษฐกิจ สังคม การศึกษา และครอบครัว

จากแผนป้องกันยาเสพติดของกระทรวงศึกษา (2540 - 2544) พบว่า การแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษายังไม่สำเร็จเท่าที่ควร โรงเรียนถือเป็นหน่วยงานหนึ่งที่มีบทบาทต่อการเผยแพร่ ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ทั้งนี้เนื่องจากโรงเรียนมีหน้าที่ให้ความรู้และแนวทางการปฏิบัติตนที่ดีแก่นักเรียน แต่ในขณะที่เดียวกันสภาพชุมชนที่เป็นที่ตั้งของโรงเรียนก็อาจมีส่วนในการเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดได้ เช่นที่ตั้งของโรงเรียนอยู่ในชุมชนแออัด มีการติดยาเสพติดกันอย่างแพร่หลาย โรงเรียนมีขนาดใหญ่โตเกินจะควบคุมได้ รวมถึงผู้บริหารและครูไม่มีความตระหนักและเห็นความสำคัญของยาเสพติดเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีแก่นักเรียน ตลอดจนมีการค้ายาเสพติดในโรงเรียนโดยนักเรียนด้วย

กันเอง ย่อมมีผลต่อการเพิ่มปริมาณยาเสพติด และยากต่อการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดแน่นอน (กัลยา ศรีสมบัติ และคณะ, 2544)

นักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุทัยธานี เขต 2 นั้นถือเป็นกลุ่มเสี่ยงที่มีความเป็นไปได้สูงของการติดยาเสพติด จากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ยาเสพติดในกลุ่มนักเรียนไทย ปี พ.ศ. 2540 จากนักเรียนที่มีประสบการณ์ในการใช้ยาเสพติดนับตั้งแต่การใช้บุหรี่ คี๋มสุรา เสพสารระเหย กัญชาการใช้ยาในทางที่ผิด พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาใช้ยาเสพติดประเภท กัญชา ร้อยละ 19.6 รองลงมาได้แก่ สารระเหย ร้อยละ 18.82 และบุหรี่ ร้อยละ 15.99 ตามลำดับ เนื่องจากเป็นกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่กำลังเข้าสู่วัยรุ่น สภาพชุมชนมีการแพร่กระจายของยาเสพติด และประกอบกับผู้ปกครองของนักเรียนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตร กรรมกร และรับจ้าง จึงทำให้ผู้ปกครองบางส่วนอาจต้องพึ่งพาเสพติดในการเพิ่มปริมาณของการทำงานและค่าจ้างทำให้นักเรียนได้มีโอกาสที่จะได้รับการถ่ายทอดพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดแบบไม่ตั้งใจ และโรงเรียนก็มีการติดตามด้วยระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544)

จากผลการศึกษาที่ผ่านมาจะเห็นว่ายาเสพติดจะเป็นปัญหาในกลุ่มเด็กวัยรุ่นส่วนใหญ่เป็นเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาขึ้นไป ซึ่งมีวิธีการใช้ยาเสพติดที่แตกต่างกัน สถานศึกษาเกือบทุกแห่งต้องประสบปัญหาการเสพยาเสพติดของนักเรียนในสังกัด ด้วยเหตุที่นักเรียนทั้งหมดอยู่ในวัยศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หันมาแสวงหาประสบการณ์แปลก ๆ ใหม่ นับวันปัญหาการใช้ยาเสพติดยิ่งทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น หากไม่หาวิธีและดำเนินการแก้ไขและป้องกันปัญหายาเสพติดอย่างมีประสิทธิภาพก็จะเป็นภัยอันตรายที่บ่อนทำลายเยาวชน ซึ่งเป็นอนาคตของชาติ และความเจริญก้าวหน้าของประเทศส่วนร่วม ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุทัยธานี เขต 2 พบว่ามีปัญหานักเรียนเสพยาเสพติดมากเป็นอันดับ 1 ของจังหวัดอุทัยธานี ซึ่งในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุทัยธานี เขต 2 มี 4 อำเภอ ได้แก่ อำเภอบ้านไร่ อำเภอหนองฉาง อำเภอลานสัก อำเภอห้วยคตซึ่งมีปัญหามากกว่าในเขตพื้นที่การศึกษาอุทัยธานี เขต 1 ดังตาราง

ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเสพยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายุทธยานี เขต 2 พบว่ามีปัญหานักเรียนเสพยาเสพติดมากเป็นอันดับ 1 ของจังหวัดอุทัยธานี ซึ่งในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายุทธยานี เขต 2 มี 4 อำเภอ ได้แก่ อำเภอบ้านไร่ อำเภอหนองฉาง อำเภอลานสัก อำเภอห้วยคต ซึ่งมีปัญหามากกว่าในเขตพื้นที่การศึกษายุทธยานี เขต 1

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเสพยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายุทธยานี เขต 2

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเสพยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายุทธยานี เขต 2 ที่มีเพศ อายุ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา ค่าใช้จ่ายที่นำมาโรงเรียนต่อวัน และความรู้เรื่องยาเสพติดของนักเรียน ต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเสพยาเสพติดของนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายุทธยานี เขต 2 ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตไว้ดังนี้

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเสพยาเสพติด ประกอบด้วย

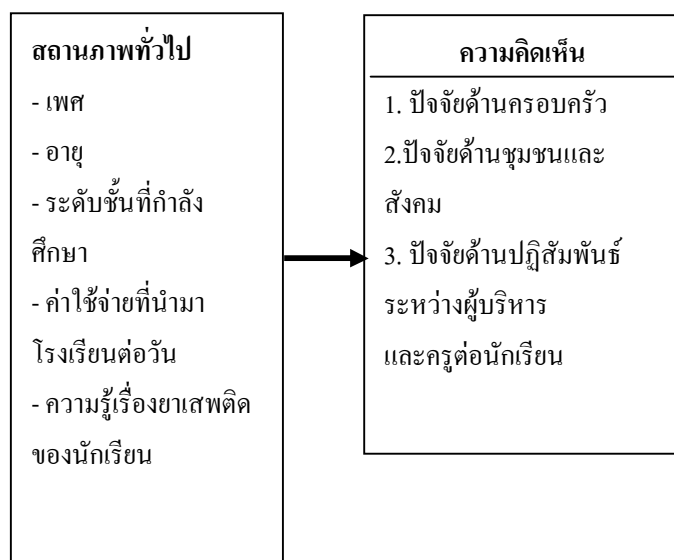
ตัวแปรต้น ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา ค่าใช้จ่ายที่นำมาโรงเรียนต่อวัน ความรู้เรื่องยาเสพติดของนักเรียน

ตัวแปรตาม ได้แก่ ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านชุมชนและสังคม ปัจจัยด้านปฏิสัมพันธ์ของผู้บริหารและครูต่อนักเรียนที่ส่งผลต่อการเสพยาเสพติดของนักเรียน

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุทัยธานี เขต 2 จำนวน 2,650 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 350 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางการสุ่มของเครจซี่และมอร์แกน(R.V.Krejcie & D.W.Morgan. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช 2548 : 47)

โดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน(Multi-Stage Sampling) เพื่อสุ่มกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในแต่ละโรงเรียน ตามขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้ กำหนดกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเป็น 3 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อำเภอหนองฉาง 26 คน อำเภอบ้านไร่ 55 คน อำเภอลานสัก 47 คน และ อำเภอห้วยคต 9 คน รวม 137 คน

กลุ่มที่ 2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อำเภอหนองฉาง 22 คน อำเภอบ้านไร่ 23 คน อำเภอลานสัก 52 คน และ อำเภอห้วยคต 9 คน รวม 106 คน

กลุ่มที่ 3 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อำเภอหนองฉาง 15 คน อำเภอบ้านไร่ 46 คน อำเภอลานสัก 41 คน และ อำเภอห้วยคต 5 คน รวม 107 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือวิจัยครั้งนี้ด้วยตนเอง โดยการอาศัยเอกสารอ้างอิง แล้วนำข้อมูลทั้งหมดมากำหนดเป็นตัวแปร เครื่องมือวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสถานภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (check – list) ประกอบด้วย 5 รายการย่อย ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา ค่าใช้จ่ายที่นำมาโรงเรียนต่อวัน และแบบทดสอบความรู้เรื่องยาเสพติดของนักเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการเสพยาเสพติดของนักเรียน มี 3 ด้าน ดังนี้

ด้านที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยด้านครอบครัวที่ส่งผลต่อการเสพยาเสพติดของนักเรียน มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale)

ด้านที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยด้านชุมชนและสังคมที่ส่งผลต่อการเสพยาเสพติดของนักเรียน มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale)

ด้านที่ 3 แบบสอบถามปัจจัยด้านปฏิสัมพันธ์ของผู้บริหารและครูต่อนักเรียน มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale)

การหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัย ได้ตรวจสอบคุณภาพของ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยการนำไป ตรวจสอบหาความตรง (Validity) และความ เทียง (Reliability) ของแบบสอบถามดังนี้

1. ค่า (Item Objective Congruence Index: IOC) (พิชิตฤทธิ์จรูญ, 2548) ปรากฏ ว่าข้อคำถามมีดัชนีความสอดคล้องระหว่าง ข้อคำถามและวัตถุประสงค์อยู่ในระหว่าง 0.80 ขึ้นไป ซึ่งเป็นข้อคำถามที่มีความตรง (Validity) สูงสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการ วิจัยได้ โดยเฉลี่ยรายข้อมีค่าเท่ากับ 0.80

2. นำแบบสอบถามที่ได้ทดสอบ ความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (try out) แบบสอบถามมีความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ 0.88 และค่าความเที่ยง (Reliability) รายข้อ เท่ากับ 0.88 ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่มีค่า ความเที่ยงอยู่ในระดับสูงซึ่งใช้เป็นแบบสอบ ถามได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วย ตนเองโดยใช้แบบสอบถามไปสุ่มจำนวน 350 ฉบับ ในช่วงเวลา 08.00 - 16.00 น.

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับที่มี ความสมบูรณ์ตามเกณฑ์ของเครื่องมือในแต่ละ ส่วนแล้วนำไปประมวลผลและวิเคราะห์ ข้อมูลในขั้นต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีหน่วยวิเคราะห์ คือ โรงเรียน 10 โรงเรียน และหน่วยโรงเรียน ประกอบด้วยนักเรียน จำนวน 350 คน โดย เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ผู้วิจัยดำเนินการ วิเคราะห์ข้อมูลตามข้อคำถาม และ วัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้ตาม ขั้นตอนดังนี้ คือ

1. ดำเนินการแจกนับตรวจสอบ ความถูกต้องของข้อมูลก่อนทำการวิเคราะห์
2. ตรวจสอบให้คะแนน และรวบรวม คะแนนแบบสอบถามที่สมบูรณ์
3. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไป วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ สำเร็จรูป

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัย ความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ ส่งผลต่อการเสพยาเสพติดของนักเรียน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายุทธยานิ เขต 2 สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปพบว่า พบว่า สถานภาพทั่วไป ของนักเรียน แบ่งเป็น นักเรียนเพศชายจำนวน 170 คน คิดเป็น ร้อยละ 48.6 และนักเรียนเพศ หญิง จำนวน 180 คน คิดเป็น ร้อยละ 51.4 ด้านอายุ อายุ 12 ปี สูงสุด จำนวน 112 คน คิดเป็น ร้อยละ 32 ด้านระดับชั้นที่กำลัง ศึกษา สูงสุดชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 137 คิด เป็นร้อยละ 39.14 ด้านค่าใช้จ่ายที่นำมา

โรงเรียนต่อวันสูงสุด 11–20 บาท จำนวน 218 คน คิดเป็น ร้อยละ 62.32 ด้านความรู้เรื่องยาเสพติดนักเรียนได้ 4 คะแนน สูงสุด 129 คน คิดเป็นร้อยละ 36.90

2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็น ในองค์ประกอบด้านปัจจัยด้านครอบครัวที่ส่งต่อการเสพยาเสพติด ปัจจัยด้านชุมชนและสังคม ปัจจัยด้านปฏิสัมพันธ์ของผู้บริหารและครูต่อนักเรียนที่ส่งต่อการเสพยาเสพติดของนักเรียน พบว่า

2.1 นักเรียนมีความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านครอบครัวที่ส่งต่อการเสพยาเสพติดของนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.27$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าการที่บิดา-มารดาขาดการเอาใจใส่ดูแลนักเรียนส่งต่อการเสพยาเสพติด อยู่ในระดับมาก มีค่าสูงสุด ($\bar{X} = 3.42$) และครอบครัวที่ขาดความรักความอบอุ่น ส่งต่อการเสพยาเสพติดของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าต่ำสุด ($\bar{X} = 2.91$)

2.2 นักเรียนมีความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านชุมชนและสังคมที่ส่งต่อการเสพยาเสพติดของนักเรียน โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.28$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่านักเรียนคบเพื่อนไม่ดี ก็จะไม่ตามเพื่อนจะส่งต่อการเสพยาเสพติด อยู่ในระดับมาก มีค่าสูงสุด ($\bar{X} = 3.51$) และนักเรียนอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่เสพสารเสพติดจะส่งต่อการเสพยาเสพติด อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าต่ำสุด ($\bar{X} = 2.79$)

2.3 นักเรียนมีความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารและครูต่อนักเรียนที่ส่งต่อการเสพยาเสพติดของนักเรียน โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.68$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าครูไม่สนใจ ไม่ช่วยแก้ปัญหา อยู่ในระดับมาก มีค่าสูงสุด ($\bar{X} = 3.90$) และไม่พูดประจานนักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าต่ำสุด ($\bar{X} = 3.37$)

3. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบเกี่ยวกับความคิดเห็นปัจจัยที่ส่งต่อการเสพยาเสพติดของนักเรียน ที่มีเพศ ต่างกัน พบว่า

3.1 ความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านครอบครัวที่ส่งต่อการเสพยาของนักเรียน โดยภาพรวม พบว่า ปัจจัยด้านครอบครัวในเรื่องความเป็นครอบครัวที่ขาดความรักและความอบอุ่น ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อจำแนกตามเพศ

3.2 ความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านชุมชนและสังคมที่ส่งต่อการเสพยาของนักเรียน โดยภาพรวม พบว่า ปัจจัยด้านชุมชนและสังคมในเรื่องการมีเพื่อนที่เสพยาเสพติดชักชวนให้เสพยา ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเรื่องนักเรียนอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่เสพสารเสพติด ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อจำแนกตามเพศ

3.3 ความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารและครูต่อนักเรียนที่ส่งต่อการเสพยาเสพติด โดยภาพรวม พบว่าปัจจัยด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่าง

ผู้บริหารและครูต่อนักเรียนในเรื่อง การ เข้มงวดเรื่องระเบียบวินัย ต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อจำแนกตาม เพศ

4. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อ เปรียบเทียบเกี่ยวกับความคิดเห็นปัจจัยที่ ส่งผลต่อการเสพยาเสพติดของนักเรียนที่มี อายุ ต่างกัน พบว่า

4.1 ความคิดเห็นต่อปัจจัยด้าน ครอบครัวที่ส่งผลต่อการเสพยาเสพติดของ นักเรียน พบว่า ปัจจัยด้านครอบครัว โดย ภาพรวม ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ได้แก่ เป็นครอบครัวที่ขาดความรัก และความ อบอุ่น ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 และการอบรมเลี้ยงดูจากบิดา- มารดาที่ผิด ส่วน การบิดา-มารดามีอาชีพที่ เสี่ยงต่อการเสพยาเสพติด การที่บิดา - มารดาหย่าร้างกัน/แยกกัน และการที่บิดา - มารดาขาดการเอาใจใส่ดูแลนักเรียน ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อ จำแนกตามอายุ

4.2 ความคิดเห็นต่อปัจจัยด้าน ชุมชนและสังคมที่ส่งผลต่อการเสพยาเสพติด ของนักเรียน พบว่าปัจจัยด้านชุมชนและ สังคม โดยภาพรวม ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ได้แก่ การมีแหล่งขายยาเสพติด บริเวณ ชุมชน การมีเพื่อนที่เสพยาเสพติดชักชวน ให้เสพยา การที่ลองเสพยาเสพติดกับเพื่อน ในชุมชน นักเรียนคบเพื่อนไม่ดีก็จะไม่ ดี

ตามเพื่อน และนักเรียนอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่ เสพสารเสพติด ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 เมื่อจำแนกตามอายุ

4.3 ความคิดเห็นต่อปัจจัยด้าน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารและครูต่อ นักเรียนที่ส่งผลต่อการเสพยาเสพติดของ นักเรียน พบว่า ปัจจัยด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่าง ผู้บริหารและครูต่อนักเรียน โดยภาพรวม ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ได้แก่ ช่วยเหลือนักเรียนเมื่อมีปัญหาการเรียน และครูไม่ สนใจและไม่ช่วยแก้ไขปัญหา ต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วน ช่วยเหลือนักเรียนเมื่อมีปัญหาส่วนตัว เข้มงวดเรื่องระเบียบวินัย เข้มงวดเรื่องการ เรียนการสอน สอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ไม่ใช่ใช้วิธีการพูดตักตวงให้อับอาย ไม่ใช่ ใช้วิธีการลงโทษที่รุนแรง ไม่พูดประจาน นักเรียน และผู้บริหารสั่งการแบบเผด็จการ ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อจำแนกตามอายุ

5. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อ เปรียบเทียบเกี่ยวกับความคิดเห็นปัจจัยที่ ส่งผลต่อการเสพยาเสพติดของนักเรียน ที่มี ระดับชั้นที่กำลังศึกษาต่างกัน พบว่า

5.1 ความคิดเห็นต่อปัจจัยด้าน ครอบครัวที่ส่งผลต่อการเสพยาเสพติดของ นักเรียน พบว่าปัจจัยด้านครอบครัว โดย ภาพรวม ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูจากบิดา- มารดาที่ผิด การ

บิดา – มารดามีอาชีพที่เสี่ยงต่อการเสพยาเสพติด การที่บิดา – มารดาหย่าร้างกัน/ แยกกัน การที่บิดา – มารดาขาดการเอาใจใส่ดูแลนักเรียน และเป็นครอบครัวที่ขาดความรักและความอบอุ่น ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อจำแนกตามระดับชั้นที่กำลังศึกษา

5.2 ความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านชุมชนและสังคมที่ส่งผลต่อการเสพยาเสพติดของนักเรียนที่มีระดับชั้นที่กำลังศึกษาต่างกัน พบว่า ปัจจัยด้านชุมชนและสังคม โดยภาพรวมต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ได้แก่ การมีแหล่งขายยาเสพติดบริเวณชุมชน การมีเพื่อนที่เสพยาเสพติดชักชวนให้เสพยา การที่ลองเสพยาเสพติดกับเพื่อนในชุมชน นักเรียนคบเพื่อนไม่ดีก็จะไม่ดีตามเพื่อน และนักเรียนอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่เสพยาเสพติด ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อจำแนกตามระดับชั้นที่กำลังศึกษา

5.3 ความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารและครูต่อนักเรียนที่ส่งผลต่อการเสพยาเสพติดของนักเรียน พบว่าปัจจัยด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารและครูต่อนักเรียนโดยภาพรวมต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ได้แก่ ช่วยเหลือนักเรียนเมื่อมีปัญหาการเรียน และครูไม่สนใจและไม่ช่วยแก้ไขปัญหา ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนช่วยเหลือนักเรียนเมื่อมีปัญหาส่วนตัว

เข้มงวดเรื่องระเบียบวินัย เข้มงวดเรื่องการเรียนการสอน สอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ไม่ใช่ใช้วิธีการพูดตักตวงให้อับอาย ไม่ใช่ใช้วิธีการลงโทษที่รุนแรง ไม่พูดประจานนักเรียน และผู้บริหารสั่งการแบบเผด็จการ ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อจำแนกตามระดับชั้นที่กำลังศึกษา

6. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบเกี่ยวกับความคิดเห็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการเสพยาเสพติดของนักเรียน ที่มีค่าใช้จ่ายที่นำมาโรงเรียนต่อวันต่างกัน พบว่า

6.1 ความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านครอบครัวที่ส่งผลต่อการเสพยาเสพติดของนักเรียน พบว่าปัจจัยด้านครอบครัว โดยภาพรวม ไม่พบความแตกต่าง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ได้แก่ การบิดา – มารดามีอาชีพที่เสี่ยงต่อการเสพยาเสพติด ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อจำแนกตามค่าใช้จ่ายที่นำมาโรงเรียนต่อวัน

6.2 ความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านชุมชนและสังคมที่ส่งผลต่อการเสพยาเสพติดของนักเรียน พบว่าปัจจัยด้านชุมชนและสังคม โดยภาพรวม ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ได้แก่ การมีแหล่งขายยาเสพติด บริเวณชุมชน การที่ลองเสพยาเสพติดกับเพื่อนในชุมชน และนักเรียนคบเพื่อนไม่ดีก็จะไม่ดีตามเพื่อน ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการมีเพื่อนที่เสพยาเสพติดชักชวนให้เสพยาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อจำแนกตามค่าใช้จ่ายที่นำมาโรงเรียนต่อวันต่างกัน

6.3 ความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารและครูต่อนักเรียนที่ส่งผลต่อการเสพยาเสพติดของนักเรียนพบว่าปัจจัยด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารและครูต่อนักเรียน โดยภาพรวมต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ได้แก่ ช่วยเหลือนักเรียนเมื่อมีปัญหาส่วนตัว ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนเข้มงวดเรื่องการเรียนการสอน สอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ไม่ใช่วิธีการพูดถากถางให้อับอาย ไม่ใช่วิธีการลงโทษที่รุนแรง และครูไม่สนใจและไม่ช่วยแก้ไขปัญหามาต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อจำแนกตามค่าใช้จ่ายที่นำมาโรงเรียนต่อวันต่างกัน

7. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบเกี่ยวกับความคิดเห็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการเสพยาเสพติดของนักเรียน ที่มีความรู้เรื่องยาเสพติดต่างกัน พบว่า

7.1 ความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านครอบครัวที่ส่งผลต่อการเสพยาเสพติดของนักเรียนพบว่าปัจจัยด้านครอบครัว โดยภาพรวม ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูจากบิดา- มารดาที่ผิด และการที่บิดา- มารดาขาดการเอาใจใส่ดูแลนักเรียน ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนเป็นครอบครัวที่ขาดความรักและความอบอุ่น ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อจำแนกตามความรู้เรื่องยาเสพติดของนักเรียน

7.2 ความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านชุมชนและสังคมที่ส่งผลต่อการเสพยาเสพติดของนักเรียน พบว่าปัจจัยด้านชุมชนและสังคม โดยภาพรวม ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ได้แก่ การที่ลองเสพยาเสพติดกับเพื่อนในชุมชน ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการมีแหล่งขายยาเสพติดบริเวณชุมชน การมีเพื่อนที่เสพยาเสพติดชักชวนให้เสพยา นักเรียนคบเพื่อนไม่ดีก็จะไม่ดีตามเพื่อน และนักเรียนอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่เสพยาเสพติด ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อจำแนกตามความรู้เรื่องยาเสพติดของนักเรียน

7.3 ความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารและครูต่อนักเรียนที่ส่งผลต่อการเสพยาเสพติดของนักเรียน พบว่าปัจจัยด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารและครูต่อนักเรียน โดยภาพรวม ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ได้แก่ ช่วยเหลือนักเรียนเมื่อมีปัญหาการเรียน ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนช่วยเหลือนักเรียนเมื่อมีปัญหาส่วนตัว เข้มงวดเรื่องการเรียนการสอน สอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ไม่ใช่วิธีการพูดถากถางให้อับอาย ไม่ใช่วิธีการลงโทษที่รุนแรง ไม่พูดประจานนักเรียน ครูไม่สนใจและไม่ช่วยแก้ไขปัญหามา และผู้บริหารสั่งการแบบเผด็จการ ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

01 เมื่อจำแนกตามความรู้เรื่องยาเสพติดของนักเรียน

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการเสพยาเสพติดของนักเรียน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายุทธยานิ เขต 2 ครั้งนี้ มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายดังนี้

1. ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อเสพยาเสพติดของนักเรียน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายุทธยานิ เขต 2 ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านชุมชนและสังคม และปัจจัยด้านปฏิสัมพันธ์ของผู้บริหารและครูต่อนักเรียน ที่ส่งผลกระทบต่อเสพยาเสพติดของนักเรียน เพื่อให้มีความชัดเจนผู้วิจัยจะแยกอภิปรายผลเป็นรายตัวแปรดังนี้

1.1 ปัจจัยด้านครอบครัวที่ส่งผลกระทบต่อเสพยาเสพติดของนักเรียนพบว่าสาเหตุของการเสพยาเสพติดของนักเรียนเกิดขึ้นจากการที่บิดา – มารดาขาดการดูแลเอาใจใส่ดูแลนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ชิตาพร เอี่ยมสะอาด (2546) ปัจจัยด้านครอบครัวที่ส่งผลกระทบต่อเสพยาเสพติดของนักเรียน

1.2 ปัจจัยด้านชุมชนและสังคมที่ส่งผลกระทบต่อเสพยาเสพติดของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านชุมชนและสังคมของนักเรียน พบว่านักเรียนคบเพื่อนไม่ดี ก็จะไม่ติดตามเพื่อนมีการปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้อง

กับผลงานวิจัยของ นายประสงค์ ชงสุวรรณ (2551) ปัจจัยด้านสังคมที่ส่งผลกระทบต่อเสพยาเสพติดของนักเรียน มีเพื่อนที่จำหน่ายยาเสพติดชักชวนให้เสพยาเสพติด และมีเพื่อนที่ติดยาเสพติดชักชวนให้เสพยาเสพติด นักเรียนคบเพื่อนที่ติดยาในหมู่บ้านทำให้เสพยาเสพติด นักเรียนที่มีเพื่อนที่ติดยาเสพติดในโรงเรียนทำให้นักเรียนเสพยาเสพติดตามเพื่อน นักเรียนมีเพื่อนที่เสพยาเสพติดในหมู่บ้านทำให้นักเรียนลองเสพยาเสพติด การเสพยาเสพติดครั้งแรกกับเพื่อนในหมู่บ้าน การเสพยาเสพติดกับเพื่อนต่างโรงเรียนไม่ได้ทำให้นักเรียนเสพยาเสพติด

1.3 ปัจจัยด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารและครูต่อนักเรียน ครูไม่สนใจ ไม่ช่วยแก้ปัญหา ส่งผลกระทบต่อเสพยาเสพติดของนักเรียน ผลการวิจัยสอดคล้องกับการศึกษาของ ฉันทนนท์ ประชุม (2545) ผู้บริหารและครูจะต้องสนใจปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในโรงเรียนมากขึ้น ครูและผู้ปกครองจะต้องร่วมมือกันสอดส่องดูแลความประพฤติของนักเรียน โดยเฉพาะปัญหาเสพยาเสพติด โรงเรียน ปกครองและตำรวจจะต้องร่วมมือกันป้องกันและปราบปราม ผู้นำยาเสพติดมาขายในโรงเรียนอย่างจริงจัง และสม่ำเสมอ โรงเรียนจะต้องร่วมมือกับสาธารณสุขในการตรวจปัสสาวะเด็กนักเรียน เพื่อหาสารเสพติด นำเด็กนักเรียนที่ติดยาเสพติดไปบำบัดรักษาและฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจ จัดกิจกรรมกีฬา นันทนาการ หรือกิจกรรมด้านประเพณีในโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะแนวทางการวิจัยครั้งนี้

ในการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นต่อ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเสพยาเสพติดของ นักเรียน จากข้อมูลที่ได้จากการวิจัยปรากฏว่า

1. ปัจจัยด้านครอบครัว

บิดา – มารดา รวมทั้งผู้ปกครองควรดูแลเอาใจใส่นักเรียน และสนใจต่อพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปของนักเรียน โดยการสังเกต พูดคุย ให้คำปรึกษา และเข้าใจนักเรียน ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีภูมิคุ้มกันด้านครอบครัวที่ดี และไม่เสี่ยงต่อพฤติกรรมการเสพยาเสพติด บิดา - มารดาควรอบรมสั่งสอนเลี้ยงดูนักเรียนด้วยวิธีที่ถูกต้อง ไม่ใช่เงินแทนความรักและเวลาที่ขาดหายไป ควรใช้เวลากับนักเรียนมากขึ้นเพื่อป้องกันความเสี่ยงต่อการเสพยาเสพติด คนในครอบครัวควรสนใจกันและกัน ให้ความอบอุ่นแก่กัน เมื่อนักเรียนเห็นพฤติกรรมที่ดีของคนในครอบครัว จะทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่ดีขึ้นด้วย เมื่อนักเรียน ไม่มีปัญหาด้านครอบครัวแล้ว ก็จะไม่ส่งผลให้นักเรียนไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

2. ปัจจัยด้านชุมชนและสังคม

นักเรียนควรรู้จักแยกแยะพฤติกรรมของเพื่อน ไม่ควรเลียนแบบพฤติกรรมที่ไม่ดี และไม่คิดว่าการเสพยาคือเรื่องที่ดี ไม่ลองเสพยาเสพติดกับกลุ่มเพื่อน แม้ว่าเพื่อนจะชักชวน หรือเชิญชวนให้เสพนักเรียนควรปฏิเสธ แต่ในขณะเดียวกันการที่นักเรียนมีชุมชนและสังคมที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี จะ

ไม่ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเสพยาเสพติด

3. ปัจจัยด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารและครูต่อนักเรียน

ผู้บริหารและครูควรดูแลเอาใจใส่นักเรียนและช่วยแก้ปัญหาให้นักเรียน คอยติดตาม พฤติกรรมนักเรียนทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน จะไม่ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเสพยาเสพติด แต่ในขณะเดียวกันหากผู้บริหารและครู พูดถากถาง พูดประจานให้นักเรียนอับอายต่อหน้าเพื่อนลงโทษนักเรียนด้วยวิธีที่รุนแรง จะส่งผลให้นักเรียนเสพยาเสพติด

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเสพยาเสพติดของนักเรียนในสถานศึกษาทุกเขตพื้นที่การศึกษา
2. ควรมีการศึกษาถึงตัวแปรด้านอื่นๆ ที่จะใช้ในการพยากรณ์ที่ส่งผลต่อการเสพยาเสพติดของนักเรียน

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ.(2544).แผนป้องกันสารเสพติดกระทรวงศึกษาธิการ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.กรุงเทพฯ.
 กัลยา ศรีสมบัติและคณะ.(2544).การศึกษาสภาพการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสารเสพติดในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา.กรุงเทพฯ.

ชิตาพร เยี่ยมสะอาด.(2546). บทบาทของ
ครอบครัวที่มีต่อการป้องกันการติด
ยาเสพติดของนักเรียนนักศึกษาเขต
จังหวัดชุมพร ระนอง
และสุราษฎร์ธานี.

ณัฐนันท์ ประชุม.(2545). สภาพปัญหา
ยาเสพติดในสถานศึกษาระดับ
มัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขต
เทศบาลนครอุดรธานี. สังกคม
สงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต คณะ
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ประสงค์ ชงสุวรรณ.(2551). เหตุปัจจัยที่
สัมพันธ์กับการเกี่ยวข้องกับยาเสพติด
ของนักเรียน ในโรงเรียนเทศบาล 1
วัดแก่นเหล็ก (รัตนกะลัสอนุสรณ์).
เพชรบุรี.

พิชิต ฤทธิจัญญ. (2543).ปฏิรูปการเรียนรู้
ผู้เรียนสำคัญที่สุด. สำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
กรุงเทพฯ.

พิชิต ฤทธิจัญญ. (2548). หลักการวัดและ
ประเมินผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3.
เฮ้าส์ ออฟเคอร์มิสท์.กรุงเทพฯ.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ.
(2539).เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้.
สุวีริยาสาส์น.กรุงเทพฯ.

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามยาเสพติด.(2546) เอกสาร
อ่านประกอบ สำหรับวิทยากร
(แนวคิดและแนวทางในการป้องกัน
สารเสพติด. กรุงเทพฯ (อัดสำเนา).

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2548).

ประมวลสาระชุดวิชาแนวคิด ทฤษฎี
และหลักการรัฐประศาสนศาสตร์ หน่วย
ที่1-7.มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
นนทบุรี.

สถิติการตรวจจับ บำบัด และจับกุมนักเรียน
ในจังหวัดอุทัยธานี ของตำรวจภูธรจังหวัด
อุทัยธานี

www.uthaithani.police.go.th/case/case_new.html. วันที่ 23 ตุลาคม พ.ศ.2551.